

פרק עקב**רעיא מיהימנא**

והיה יעקב תשמעון את המשפטים האלה וגו', ואכלפ' ושבעת' וברכת' את ה' אלהיך וגוז'. מצווה (יח) זו לברך את הקדוש ברוך הוא על כל מה שאוכל ושותה וננהה בעולם הנה. ואמ' לא בזק', נקרא גוזן לקדוש-ברוך-הוא, שפתחו (משל ח) גוזל אביו ואמו. והרי פרישתו החרבים. משום שהברכות של ברוך אדם את הקדוש ברוך הוא באות להמשך חיים ממוקור החיים ישםו של הקדוש ברוך הוא קדוש, ולהרייך עליו הוא מאותו השם העליזון, ובא להמשיך ממשם לכל העולמים.

ובחוב ואכלת' ושבעת' וברכת' את ה' אלהיך. ואוthon הברכות מזריק אדם באזטם הדרבים מאותו הפוך העליזון, ומתרקרים כל אומן הדרגות והמקומות, וממלאים להרייך על כל העולמות, וכולם מתרקרים באחד.

ועל זה צריך אדם לשים רצונו בסוד הברכות, כדי שיתברכו אבות ובניים, הכל כאחד. ומי שפברך את הקדוש ברוך הוא מתרקה, ולוקם חילקו מאוthon הברכות, בתהלה של כל העולם שלמטה. כיון ששמו של הקדוש ברוך הוא מתרך ממשם, יורד ושורה על ראשו חלקו הראשון. והרי באנו שפתחו, (שמות כ) בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתי. (אונפר, כמו שנאמר תהילים כ) יופר כל מנוחה בין שאותה ברכה באה' ושורה על ראשו, ממש מתרפה בכל העולם.

בשעה שאוthon הברכות יורדות,

פרק עקב

מכאן עד פרשת וילך הוא רעה מהומנה

והיה יעקב תשמעון את המשפטים האלה וגוז', ואכלת' ושבעת' וברכת' את ה' אלהיך וגוז'. פקדא (יח) דא לברכה ליה לקודשא בריך הוא על כל מה דאכילד ושתי, ואתהני בהאי עולם. וαι לא בריך, אקרי גוזן לגבוי קדשא בריך הוא. דכתיב, (משל ח) גוזל אביו ואמו. וזה אוקמה חבריה. בגין דברפאנ' דבריך בר נש לקודשא בריך הוא, ATI לאמשכא חיין ממוקרא דחיי, לשמייה דקדשא בריך הוא קדישא, ולארקא עלייה מההוא משחא עלאה, וATTI לאמשכא מפמן לכל עולם.

ובתיב ואכלת' ושבעת' וברכת' את ה' אלהיך (דרע"א ע"א) וAIINO ברקאנ', אריך בר נש באינון מלין מההוא ממוקרא עלה, ואתברקאנ' כל איינון דרגין ומוקרים, ואתמלין לארקא על כל עולם. ואתברקאנ' כלחו פחדא.

על דא אצטיך בר נש, לשואה רעותיה ברזא דברפאנ', בגין דיתברכו אבן ובנין, כלל כחדר. ומאן דמברך לקודשא בריך הוא, אתברך, ונטיל חולקיה מאינון ברקאנ' בקדמיתא דכל עולם למתה. בגין דשמא דקדשא בריך הוא מתרך מפמן, נחית ושרא על רישיה חולקא קדמאתה. וזה אוקימנא דכתיב, (שמות כ) בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתי. (אונפר בפה זאת אמר תהילים כ) יופר כל מנוחה בין דההיא ברכה ATI ושריא על רישיה, מפמן אתפת שבט בכל עולם.

בשעתה איינון ברקאנ' נחתין, מתעטרן גו

מתעטרות בתוך שודה התפוחים מקודשים, ופוגשות בהן כמה דרגות של מינים בעולם, ויורדות עמן, ואומרות מכריזות: זהה הדורון ששלח פלוני לקודש ברוך הוא. מאיזה מקום יורדות? אמר שירודות ממוקם ראש אחד של הצדיק, שם עולות, מתעוררות להוריד שם מעלה וממלטה. זהו שפתוח מלמעלה ומלמטה. בין ברכות לראש צדיק. בין שדרגה זו מתמלאת, מרים שורה לפלה הזו, ומשם שופעות ונמשכות למיטה.

בשענות אותן הרכות מלמטה, אין פתח ופתח למעלה, ואין ממנה למעלה שלא פותח את כל אותם הפתחים. ומכריזים ואומרים בכל אותם הרקיעים: זהה דורון של הפלך שליח פלוני, וזה דורון בקיום בראי. מי הוא? הברכה שהшибו עליה אמן. בשל ברכה שהшибו עליה אמן, זהה בקיום בראי.

ובין שהברכה הזו עולה, כל הדרגות של מעלה מזמנות לאותו האור שלא מair כדי להאיר לה. וכל שנן אם היא ברכה שרבבים מברכים אותה ומעטרים בסוד אותה בעטרות קדושים בסוד של אמן. אמן הוא סוד הקשרים של כל יהוד וקדשה בסוד של לבונו, ומעטר אותה ברכה בעטרות עלונות בראי.

ותקוו שברוך הוא מתרצה בהם, באוטם שمبرכים אותו, ותשיקתו ברכה שלמה, שאיתה ברכה עולה, ומair המאור שלא מair, ומחזק אותה בתקף חזק לעלות למעלה. ועל היסוד הזה פתוב, (שמואל-א) כי מכבדי אכבד - אלה אותם שمبرכים את הקדוש ברוך הוא.

חקל תפוחין קדישין, ופגעי בהו כמה דראין דממן בעלמא, ונחתה בהו, ואמרי ומכריזי דא אליהו דורונא דשדר פלוני לקודשא בריך הוא. מאן אחר נחתה, לבחר נחתה מאחר רישא חדא צדיק. תמן סלקין, מתעריו לנוחתה אחנין מלעילא, ואתמליה מלעילא ומתקא, חדא הוא דכתיב (משל) ברכות לדרא אטמליה, אריך להאי כליה, ומתקנן גדיין ואתמשכן לתחא. בד סלקין איינון ברכאנ מתחא, לית פתחה ופתחה לעילא, ולית ממנא לעילא, דלאفتح כל איינון פתחין. ומכריזי ואמרי בכל איינון רקיעין, דא אליהו דורונא דמלבא דשדר פלוני, דא הוא דורונא בקיימה בדקא יאות. ומאן אליהו. ברכה דאתיבוי עליה אמן. דכל ברכה דאתיבוי עליה אמן, דא אליהו בקיימה בדקא יאות.

ובין דהאי ברכתא סלקא, כל דראין דלעילא, כלחו זמינים לגבי ההוא נהרא דלא נהיר, בגין לאנ Hera לגביה. וכל שבן אי היא ברכתא דסגיאין מברכן לה, ומעטרין לה בעטרין קדישין, ברזא דאמן. אמן הוא רזא דקשרי, דכל יהוד וקדשה ברזא דמאירה. ומעטר לה היא ברכתא בעטרין עלאין בדקא יאות.

וקודשא בריך הוא אחריעי בהו, באינון דמברכין ליה, ותיאובתיה ברכתא דלפקא, דההיא ברכתא סלקא, ואנהיר בוצינה דלא נהיר, ואתקיף לה בתוקפא פקיפא, לסלקא לעילא. ועל רזא דא כתיב, (שמואל א ב) כי מכבדי אכבד, אלין איינון דמברכין ליה לקודשא בריך הוא. ובז' יקלז,